

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

2. Dies Julii. Quidquid magnum sub Deo, illud minus est Virgine. S.
Anselm. de Excel. B. V.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

tendo monent, vel monendo frœnant, vel frœnando retrahunt à malo, vel retrahendo à malo urgent, incitant, impellunt ad omnia bona. Quid igitur facilius, quàm facere bonum? Hic tantùm adhibenda est cautela, ne confundamus bona, & mala. Anxia res est humanorum conditio bonorum; & quæ nunquam vel tota proveniat, vel nunquam perpetuò claret; inest singulis, quod inexpertus ignoret, expertus horreat. Nihil mortalibus bonis, est immortale, volvunt humana vices crebræ, & omnium rerum fuga fit. Videre licet magna gaudia ex insignibus malis; & immensa mala ex inagentibus gaudiis. Quid stupes? Hæc est inferiorum conditio, sic ad tempus quiescere, sic moveri, pompa est; ostenduntur istæ res, non possidentur; dum placent, transeunt. Cùm igitur hæc sit mortalis hujus vitæ fors; ut mala bonis, zizania tritico; lolia liliis, mœsta lætis; tineæ floribus intermisceantur: unum superest remedium, separare pretiosum à vili, mundum ab emundo, lucem à tenebris, bona à malis. In quo negotio, nostra posthac sudabit industria, cùm juxtà Poëtam:

Sunt bona mixta malis; sunt mala mixta bonis.

2. DIES JULII.

Quidquid magnum sub Deo, illud minus est Virgine. *S. Anselm. de Excel. B.V.*

Junius.

Tessera.

509

Post magnū I.
Deum, nihil
majus Matre
Dei.

Postquam ille, qui nos visitavit oriens ex alto, circumscriperat se Virginis utero, & illa voluit visitare suam cognatam, sacro divini prodromi partu gravidam. Illa, cui Dominus facerat magna, cui se submittit omnis creata Magnitudo, invisit illam, quæ erat Mater illius, qui futurus erat magnus coram Deo, & hominibus. Quid sub cælo, vel in cælo tam magnum, quam Mater illius, cujus magnitudinis non est finis? sed pace tuâ, ô Virgo! vide, quo progrediar: audi, quid eloquar. Undè quæso illa in te magnitudo, ut Dei Mater efficereris, nisi à me? Fuisses quantumvis humilis, & pudica, & prudens; fuisses, licet omnium virtutum laude præcellentissima; nihil hæc tibi tantum ad honorem suffragata essent. Nisi enim scelera, & peccata mea fuissent; nunquam Dei Filius, de sinu Patris in sinum tuum delapsus fuisset: nisi malitia mea ascendisset ad cælum; nunquam illa Majestas descendisset ad terram. Etenim, sine me peccatore, quid opus fuisset Redemptore? sine me ægro tante, quid opus fuisset Medico visitante, & curante? Itaque nisi mei miseri miseriaris; propè dixerim, te à jure, ab æquitate, ab officio discessuram, neque quidquam obstare, quominus actione ingrati, tecum experiar.

II. Grati igitur animi ratio exigit à te, ut quo peccante, Dei Matris honore ac nomine gaudes; eodem etiam pœnitentiam agente, patronæ ejusdem munere fungaris. Exultavit hodie in Cognatæ tuæ utero infans: in tua est manu, ut hodie totum cum Angelis exulet cælum; ad illos enim, sic testante
tuo

tuo Filio, gaudium ingens permanat, ex me peccatore pœnitentiam agente. Ne igitur, me deserendo, hanc illis voluptatem eripias: patere ad summum illorum, æternumque gaudium, quo in cœlo fruuntur, hunc etiam lætitiæ cumululum accedere. Neque tibi JESU meus, Filius tuus, non poterit, pro me roganti, tibi obsequi. Equidem eidem omnis preciosa est ratio recusandi. Quid enim poterit dicere plura esse peccata mea, quam ut eorum numerus possit iniri? at longè est major numerus misericordiarum suarum, quam iniquitatum mearum. Et magis peccavit Cain dicendo: (a) *Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear*, quam quod fratrem nâ cæde se inquinasset. Num apertè, & rotundè respondebit se nolle mihi ignoscere? at contra pollicitationem suam venire sustinebit, qui toties in sacris literis edixit: simul ac peccator tactus dolore cordis intrinsecus, unicam ex oculis lachrymulam expresse-rit; statim se, omnia illius peccata in oblivionem adducturum.

III. Vis misericordiam tuam non tam impetrem, quam extorqueam? Si Filius tuus, vix jam Filius hominis, quia vix homo, cum penderet è cruce, & tu stares juxta crucem, illis ipsis, qui crucifigendo ei vitam auferabant, vitam suam offerebat, & cum illa delicti veniam: quid non faciet pro te Mater sua, à qua accepit vitam? Si Filius tuus, ut Deus, rebus etiam inanitis, tot, ac tanta illis non petentibus, sed ultrò, contulit beneficia; quid faciet pro te, à qua accepit, quidquid est hominis, in corpore hominis? potissimum obsecrante te, & veluti imperante

(a) Gen. 4.

Julius.

Tessera.

51

ex jure materno? Bonis filiis preces Matris pro imperio sunt: quis melior filius, quàm JESUS? quæ melior mater, quàm MARIA? quæ obligatio major, quàm hujus optimi Filii, erga optimam Matrem? Optimus Filius optimæ Matris, potest efficere, ut uno momento, qui fui pessimus, fiam optimus; imò, ut qui fueram inter optimos, novissimus, fiam primus, & qui fueram primus inter pessimos, fiam novissimus. Filius tuus verbo virtutis suæ fecit omnia esse, non poterit eodem efficere mihi uni benè esse? Ut mihi benefacias, satis est mihi, benedicas? Dicam ergò cum Ecclesia, filius Ecclesiæ:

Nos, cum prole pia, benedicat Virgo Maria.

3. DIES JULII.

Homo cum peccasti, aliud esse cœpisti,
& quod eras, esse desisti, ut fieres ex
homine pecus. *S. Ambros. in Psal. 118.*

Quidquid I.
vis, hoc es.

Homo naturâ unus, affectus
diversitate fit varius; est enim,
vel CARNALIS, vel ANI-
MALIS, vel SPIRITUALIS.
Carnalis est, qui belluæ ritu, divina & humana ne-
gligit; cujus vita, corporis est ancilla, solo negotiosa
cibo, somno, libidine; & huic convenit prædicta
tessera: dum enim carni nimium lenocinatur; jam
ab eo, qui fuerat à Deo conditus, planè fit alius,
quia fit pecori simillimus. Animalis est, qui judicio
sensus humani, quid decens, honestum; sit, sentiat;
&c